

monotonijos nė uobodas, nebūvo pamastenos iš dailininkų.

Visas raudonesniasias, ne žemusios, su
viršutinėmis palaikymo iškiliomis...

Kontrolinis darbas

1. Vesturės, jie eiga.

Vesturės - vienas svarbiausių ižymiausių žmogaus gyvenimo. Jos buvo gana išolomos įvairūčiamos. Lietuvos regione resturinių apieigos kiek tuo skiriare, bet esame visiškai išlikę te pati. Po

Pagrindine resturinių dalių pirmibės. Jos palydi pirmio tauskalo, susiprozimimas ir kitos idomios detalės. Dideli išpuolių dario mergavakaris.

Jame gausu dailininkų, o ypač raudonų. Mergelė apraunda savo juomas dviem lėles, netekė vainikelių.

Pa Vesturių pusta būna daug linkešmesi nei pirmibės. Jau būna viršukas apraudojota, nuspresta. Ašiau slankė dailininkų, daug žokama, naktį kreidėmos išdėlėgos.

Sagrasčiai Sagristures - trečioji sudetinė resturinių dalis. Susirenką tiek palios astimiausios giminės, prisiemėmos linksnos restuves. Ne viskas apraigtas.

2. Pirmio vaizdmo resturinė.

Pirmys - vienas svarbiausius resturinio spektaklio dalynas⁴. Jos visuomet būna srokelis, sumaujas, neieskanties sodo kišenėje. Jos didelių vaizdmenių atlieka pirmibėse. Juk tai jo deka supaprasta du juoni žmonės.

Gauja idomus stebeti pirmio zo-

nuo. Gra perskaitymas ilgas ir humu-
ristinis dekretas, kuriamo surašomas prie-
lio latiniškas. Kad ir kelia būd-
na būtę scenų, nepamirštami ir
pokštai, juk karinai. Lietuvių prisiliui
panisėka išsiuiki, o žaidimai ir ne.
Bet, savaine dėlto, išlikę jo vien-
kas nepakaria. Tai tik savaus, gerai
apgalvotas restorui elementas.

Dabarinių restorų daug kuo
skiriasi nuo XVII-XVIII a. restorių. Bet
vis tiek jie išliko prisilys. Tė to
akivaizdžiai matome, kad be pris-
lio ne mielę restorui nebūs.

4/5

Laidų ištaisykės

Prisilys - viena svarbiausiai restori-
vių sprendimų dalynių.

Aktiniai

15.02.2020

Mūsų kraštė nėra nei brangak-
menis, nei labai naudingų iška-
rūgų, nei atei vertybių egzotikos. Visas
jos turtas - darbininkai & žmonės ir
relabai dirsti, bet vis dėlto sio to
nėra žemė. Ežerai, ezereliai, jie intakai,
istakos ir siaip upokšniai - tai žemės
gyros, kuriosis bėga, gyvena palaišantis,
krayjas. Ne veltui Deutijuje sakoma,
kad slapi metai - punda bėda, o
saus metai - nors atitik prie misko
ir raudens miogas, visa grįžti au-
lyje...

Taigi, nesisielokim, xes ir bolių;
kad mūsų krasto ezerai keltas ma-
žiau sinou, rega ^Vegasos triuklys;
gal ilgai nėvi išmokslime labiau gerbt
garsta, taušoli ne tik automobilio spar-
no, bet ir žydras bangos emali,